

ที่ สม ๐๐๐๗/ ๒๕๖๙

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ - ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๙

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง สิทธิมนุษยชน และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีกล่าวอ้างว่า ร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. กระทบต่อสิทธิมนุษยชน

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย ที่ ๓๖-๓๗/๒๕๖๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอเสนอรายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง สิทธิมนุษยชน และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีกล่าวอ้างว่า ร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. กระทบต่อสิทธิมนุษยชน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามอำนาจหน้าที่ในพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๓) และพระราชบัญญัติการว่าด้วยการเสนอเรื่อง และการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๔ (๑) รายงานผลการพิจารณาดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ความเป็นมา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ฉบับต่างๆ ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีที่ผ่านมาเคยมีมติเห็นชอบหลักการ รวมถึงฉบับที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติเห็นชอบรับหลักการตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีเสนอ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๙ เนื่องจากเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับต่างๆ มีสาระที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการ มีหลักการและเหตุผลไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง มีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่ไม่คุ้มค่ากับการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ ไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนห้องถินมีส่วนร่วม เปิดช่องให้เกิดการทุจริตและเอื้อประโยชน์ระหว่างรัฐกับเอกชน

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณารัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเร็ว พ.ศ. เป็นร่างกฎหมายที่ให้ความสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เมื่อผลิตขึ้นมาใช้แล้วหมดไปจากแหล่งกำเนิด (Non-Renewable Resources) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ระบบการบริหารจัดการแร่จะต้องดูแลอยู่บนหลักความสมดุลและยั่งยืน นอกจากรัฐมนตรี ในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ยังเกี่ยวข้องกับสิทธิชุมชนรวมทั้งสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ที่ผ่านมาพบว่ามีกรณีการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิชุมชนที่เกิดจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ในหลายกรณี คณะกรรมการสิทธิชุมชนแห่งชาติจึงเห็นสมควรเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อคณารัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิชุมชน ตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิชุมชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เห็นสมควรนำเสนอคณารัฐมนตรีพิจารณารายงานดังกล่าว เพื่อมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิชุมชนให้เป็นไปตามเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและหลักสิทธิชุมชนให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

๔. สาระสำคัญของเรื่อง

๔.๑ สภาพปัญหาเนื่องจากนโยบายและกฎหมายแร่

๔.๑.๑ จากการศึกษาเรื่องที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิชุมชนแห่งชาติตลอดช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า มีเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการเหมืองแร่ จำนวนกว่า ๔๕ คำร้อง สะท้อนให้เห็นว่าสถานการณ์ข้อพิพาทและการละเมิดสิทธิชุมชนเกี่ยวกับเหมืองแร่ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะโครงการเหมืองแร่ขนาดใหญ่ เช่น กรณีเหมืองแร่โปรเตสต์ กรณีการเปิดสัมปทานเหมืองทองคำ เป็นต้น เมื่อพิจารณาจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิชุมชน ที่เกี่ยวกับเหมืองแร่ของคณะกรรมการสิทธิชุมชนแห่งชาติ สามารถจำแนกเป็นประเภทคำร้องได้ ๕ ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ ๑ คำร้องเกี่ยวกับสิทธิในการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนต่อกระบวนการตัดสินใจ เชิงนโยบายของรัฐเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ขนาดใหญ่ ประเภทที่ ๒ คำร้องเกี่ยวกับสิทธิของชุมชนที่จะมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาต อนุญาตของหน่วยงานของรัฐ ประเภทที่ ๓ คำร้องเกี่ยวกับสิทธิในชีวิต และร่างกายและสิทธิในทรัพย์สิน จากการได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐไปแล้ว ประเภทที่ ๔ คำร้องเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินและสิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุข กรณีการพื้นฟูเหมือง กรณีพิพาทแย่งสิทธิในการครอบครองพื้นที่หลังการทำเหมือง และประเภทที่ ๕ คำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในชีวิตและร่างกายและสิทธิในกระบวนการยุติธรรม

๔.๑.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติเรื่อง พ.ศ. ฉบับที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติบางมาตรา ที่มีสาระสำคัญระบบท่อสิทธิชุมชนและสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ยังคงได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นอกจากนี้ บทบัญญัติบางประการของร่างพระราชบัญญัติเรื่อง พ.ศ. มีเนื้อหาที่กำหนดให้รัฐเป็นผู้มีอำนาจผูกขาดในการบริหารจัดการแร่ โดยไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนห้องถันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและปกป้องทรัพยากรของชาติ ซึ่งอาจส่งผลกระทบทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนของประชาชน

๔.๒ ข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

๔.๒.๑ ข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติเรื่อง พ.ศ.

(๑) ควรปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรา ๗ ซึ่งเป็นแนวคิดและหลักการพื้นฐานเรื่องสิทธิในทรัพยากรแร่และหน้าที่ของรัฐ โดยกำหนดให้แร่เป็นทรัพยากรร่วม (The Common Pool Resources) อันเป็นการเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจจากเดิมที่รวมศูนย์ไว้กับรัฐไปสู่การจัดการทรัพยากรร่วมซึ่งรัฐและประชาชนจะต้องบริหารจัดการร่วมกัน และการบริหารจัดการแร่ควรให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าและความหมายทางเศรษฐศาสตร์มากกว่ามุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก

(๒) ควรปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ โดยกำหนดให้การจัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรแร่จะต้องจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียให้ชัดเจน มิใช่กำหนดเฉพาะการเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณะรับทราบเท่านั้น และไม่ควรมีข้อยกเว้นใดๆ โดยอ้างเหตุผลด้านความมั่นคงของประเทศหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

(๓) ควรปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรา ๑๒ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่า พื้นที่สงวนหัวห้ามหรือพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายใดที่ห้ามกำหนดเป็นเขตเหมืองแร่อย่างเด็ดขาด

(๔) ร่างมาตรา ๑๓ ให้อำนาจรัฐมั่นใจว่าการกระทำการของอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นที่มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจมาประกาศให้มีการประมูลแหล่งแร่ได้ ซึ่งนิติสัมพันธ์ในระบบการประมูลที่คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ แต่กันนี้ มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกับระบบสัมปทานซึ่งฝ่ายปกครองจะมีเอกสารที่แนบมาเพื่อฝ่ายเอกชน จึงควรพิจารณาบททวนเนื้อหาสาระของร่างมาตรานี้ใหม่ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๓๒ ว่าด้วยการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) ร่างมาตรา ๑๕ กำหนดให้คณะกรรมการแร่ ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๓ ฝ่าย ได้แก่ ส่วนราชการ ผู้แทนสภาคากเมืองแร่ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรชุมชน และผู้เชี่ยวชาญ แต่บทเฉพาะกาลร่างมาตรา ๑๕๔ กำหนดว่า ระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้กรรมการโดยตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จึงควรตัดมาตรา ๑๕๔ ออก

นอกจากนี้ควรกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการแร่และคณะกรรมการแร่จังหวัดให้มีสัดส่วนที่สมดุล เพื่อให้เกิดการต่อรองดุลการใช้อำนาจที่อาจกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๖) ควรปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรา ๒๕ โดยกำหนดให้มានมาตรฐานและวิธีการควบคุมมลพิษตามประกาศของรัฐมนตรีจะต้องมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการปล่อยมลพิษไม่ต่ำกว่า มาตรฐานที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมกำหนด

(๗) การแบ่งประเภทการทำเหมือง นอกจากพิจารณาเงื่อนไขด้านขนาดพื้นที่ การทำเหมืองแล้ว ควรพิจารณาเงื่อนไขของชนิดแร่ ปริมาณแร่ มูลค่าแร่ อัตราการผลิต วิธีการทำเหมือง ผลกระทบที่เกิดต่อชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ และบริเวณที่ตั้งของ การทำเหมืองประกอบด้วย จึงควรแก้ไขร่างมาตรา ๔๙ และร่างมาตรา ๕๗ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ่องว่างในการ แบ่งคับใช้กฎหมาย หลักเลี้ยงเพื่อไม่ให้เข้าข่ายการทำเหมืองประเภทที่สอง ทั้งนี้ ในการรวมประทานบัตร หลายฉบับซึ่งอยู่ติดกันเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน ให้เป็นอำนาจของให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณากำหนด

(๘) ควรบัญญัติขั้นตอนและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ประชาชน ในพื้นที่และผู้มีส่วนได้เสียไว้ในร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ให้ชัดเจน โดยกำหนดหมวดว่าด้วยการมีส่วนร่วม ของผู้มีส่วนได้เสียขึ้นเป็นการเฉพาะ มีหลักการ ดังนี้

(๘.๑) กำหนดหลักการ กระบวนการและวิธีการเพื่อจัดให้ชุมชน ประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต การติดตามเฝ้าระวังระหว่างการทำเหมืองแร่ และการฟื้นฟูหลังการทำเหมืองแร่ เช่น การเปิดเผย ข้อมูลต่อสาธารณะ การประชุมประชาคม การประชุมรับฟังความคิดเห็น การปิดประกาศและเปิดให้คัดค้าน เป็นต้น

(๘.๒) มีกลไกในการหาข้อยุติเมื่อเกิดกรณีข้อพิพาท เช่น การประชุมพิจารณ์ การอุทธรณ์ ประชามติ เป็นต้น

(๙) ควรปรับปรุงแก้ไขร่างมาตรา ๖๗ และมาตรา ๑๐ ให้กำหนดห้ามมิให้มีการโอนประทานบัตร ใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม เว้นแต่ผู้รับโอนจะมีคุณสมบัติ และเงื่อนไขเฉพาะเช่นเดียวกันหรือไม่น้อยกว่าผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้โอน เนื่องจากคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ที่เป็นผู้โอนเป็นคุณสมบัติเฉพาะ

(๑๐) ควรแก้ไขร่างมาตรา ๘๕ และมาตรา ๑๓ โดยไม่ต้องจำกัดความรับผิด ของผู้รับสัมปทานเหมืองได้ดินไว้เฉพาะในเขตสัมปทานเท่านั้น กรณีที่เกิดการทรุดของพื้นดินในลักษณะที่อาจ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกับเขตสัมปทาน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า การทรุดตัวของพื้นดินนั้น เกิดจากการทำเหมืองได้ดินให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้พิจารณาในลักษณะเดียวกับ ในเขตสัมปทาน และควรนำบทสันนิษฐานความรับผิดมาใช้กับการทำเหมืองแร่ทุกประเภทมิใช่เฉพาะกรณีการ

ทำเหมืองแร่ได้ดิน เนื่องจากการพิสูจน์ความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการเหมือง จำเป็นต้องใช้ความรู้ทางด้านเทคนิคและมีระยะเวลาอย่างนาน

(๑) ร่างมาตรา ๓๒ ว่าด้วยการทำรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและความเห็นชอบไว้ก่อนลงหน้าเพื่อนำเข้าที่เมืองดังกล่าวมาจัดประมูลเป็นเรื่องใหม่ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพิจารณาต้องมีความรอบคอบเนื่องจากขาดความชัดเจน ดังนี้

(๑.๑) กระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานฯ ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดทำขึ้นจะถือเป็นโครงการของรัฐหรือโครงการของเอกชน เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดขั้นตอน และกระบวนการไว้แตกต่างกัน

(๑.๒) กรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานฯ หรือเอกชนที่ขนะการประมูลจะต้องเป็นผู้รับผิดในทางแพ่งและทางอาญา

(๒) ร่างมาตรา ๖๔ (๙) ว่าด้วยการให้ผู้ถือประทานบัตรมีหน้าที่จัดตั้งกองทุนพื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ยังขาดความชัดเจนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการกองทุน รวมทั้งการใช้จ่ายบประมาณจากกองทุนให้บรรลุ เป้าหมายและเจตนาตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ตัวแทนชุมชนผู้ได้รับผลกระทบ และชุมชน รอบเหมืองมีส่วนร่วมในการกำกับการบริหารจัดการ การดำเนินการของกองทุน และสามารถใช้งบประมาณ เพื่อการพื้นฟู เยียวยาผลกระทบจากการทำเหมืองได้ทันทีเมื่อมีผลกระทบเกิดขึ้น โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ เนื่องจากมีความล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์ และควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในหมวดว่าด้วยกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(๓) ร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. กำหนดให้มีการออกอนุบัญญัติหรือกฎหมาย สำนักงาน ซึ่งมีความสำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

(๓.๑) ควรกำหนดกรอบ เงื่อนไขการออกอนุบัญญัติให้ชัดเจน เพื่อป้องกัน การใช้ดุลพินิจในการออกอนุบัญญัติ

(๓.๒) ควรกำหนดให้การออกอนุบัญญัติ ต้องจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วม ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงการกำหนดให้มีการประเมินผลกระทบจากการออกกฎหมาย (Regulatory Impact Assessment : RIA)

๔.๒.๒ ข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอื่นเกี่ยวข้อง

(๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

(๑.๑) การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ควรมีหน่วยงานกลางเป็นผู้ว่าจ้างในการจัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ควรออกแบบให้มีกรรมการสาขาวิชาชีพและสถาบันการศึกษาและผู้มีส่วนได้เสียในสังคมเป็นกรรมการ และควรกำหนดให้มีมาตรฐานการติดตามประเมินผล (Monitoring) การปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ดูดตามประเมินผลต้องไม่ใช่ผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ได้รับใบอนุญาต แต่งแร่หรือใบอนุญาตประกอบโลหะกรรมหรือบริษัทในเครือเป็นผู้ตรวจ โดยมีข้อเสนอแนะให้กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่รัฐบรองเป็นหน่วยงานดำเนินการติดตามประเมินผล

(๑.๒) ควรแก้ไขปรับปรุงกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. มาตรา ๖๔ (๙) ที่กำหนดให้ผู้ถือประโยชน์บัตรมีหน้าที่จดตั้งกองทุนพื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ หรือวางแผนลักษณะกันตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดซึ่งมุ่งเน้นการสร้างหลักประกันในด้านต่างๆ ได้แก่ การพื้นฟูการทำเหมืองทั้งในระหว่างการทำเหมือง และหลังการทำเหมือง และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความชำรุด และมีความสอดคล้องกัน

(๑.๓) ควรปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ ขั้นตอนในการประกาศเขตควบคุมมลพิษ รวมทั้งกำหนดมาตรการต่างๆ ในกระบวนการควบคุมมลพิษให้เกิดความรวดเร็ว ตอบสนองต่อการป้องกันควบคุม และการพื้นฟูพื้นที่ซึ่งเกิดการปนเปื้อนและแพร่กระจายของมลพิษสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ

(๒) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลสิ่งแวดล้อม คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญในการกำหนดหลักการ กระบวนการ มีส่วนร่วมในนโยบายสาธารณะ อันจะเป็นหลักประกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน

(๓) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลสิ่งแวดล้อม (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTR) ซึ่งพัฒนามาจากระบบการเปิดเผยข้อมูลสารมลพิษหรือ Toxic Release Inventory (TRI) ของสหรัฐอเมริกา และ Pollutant Emission Register (PER) ของเนเธอร์แลนด์

๕. ข้อเสนอ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอความกรุณาท่านโปรดนำเสนองค์กรรัฐมนตรีเพื่อพิจารณารายงานผลการพิจารณาดังกล่าว กล่าวโดยสรุป ดังนี้

๕.๑ ใน การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. คณารัฐมนตรีอาจขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาตินำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปปรับปรุงได้ แต่ในกรณีมีเหตุจำเป็น คณารัฐมนตรีก็อาจถอนร่างพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ที่อยู่ในการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาก่อน เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน

๕.๒ คณารัฐมนตรีควรมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๕.๓ เร่งรัดการตราพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ. และกฎหมายว่าด้วยการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม (Pollutant Release and Transfer Registers : PRTR)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด กรุณาแจ้งให้ทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวัสดุ ติงสมิตร)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักกฎหมายและคดี

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๑๙๓๐ (นพรัตน์)

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๗๗๐